

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 11-18-11214 אסיר נ' מדינת ישראל

**בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר**

**המבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד מחמד אבו עביד**

נגד

**המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית**

1

החלטה

2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

5 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך שנתיים בגין 3 עבירות יידוי אבנים וחפצים לעבר אדם או רכוש
6 וכלי תחבורה. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע, האסיר יידה אבנים לעבר
7 רכבים ישראלים ולעבר אנשי כוחות הביטחון ורכבים צבאיים, במהלך חודש יולי 2017, וכן
8 במהלך חודש דצמבר 2017. באחד המקרים פגעו אבנים בשמשה הקדמית והאחורית של רכבי
9 הישראלים ובמקרה אחר יידוי האבנים נעשה כאשר ישב ילד בכיסא מותאם לילדים בתוך הרכב,
10 כאשר יידוי האבנים נעשה במרחק של 5 מטרים מהרכב וכאשר חלק מהאבנים פגעו בקרבת
11 דלתות הרכב ובשמשה האחורית. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן. בית המשפט אף
12 קבע בגזר הדין כי יש בהסדר הקלה משמעותית עם האסיר ושקל אם יש מקום לכבדו.

13 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירת משמעת הכוללת פגיעה בסדר הטוב או
14 במשמעת של מתקן הכליאה ובגינה אף נשללו מהאסיר טובות הנאה. גם אם היינו נכונים
15 להתייחס לאסיר כאל אסיר שהתנהגותו תקינה, והגם שעל פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא
16 מהווה שיקול לגיטימי – לא מדובר בשיקול מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל
17 נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו
18 האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין
19 צופי].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-11-11214 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
2 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת
3 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
4 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
5 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
6 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 7 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות ובן 18 וחודש בעת ביצוע העבירה האחרונה. כיום
8 מדובר במי שהוא צעיר כבן 20. אומנם יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה,
9 גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה
10 מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים
11 (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור].
- 12 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים, אשר נעשו מספר
13 פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות
14 הביטחון ובאזרחים, כאשר כפי שצינו לעיל, באחת הפעמים ישב ילד בכיסא מותאם לילדים ברכב
15 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים, נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי].
- 16 6. מקובלת עלינו טענת באת כוח המשיבה כי יתרת מאסר קצרה לא מהווה שיקול שעל הוועדה
17 לשקול בהתאם לחוק. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על
18 רקע אידיאולוגי - השיקול העיקרי הוא האם האסיר זנח קו אידיאולוגי זה, כאשר הנטל הוא
19 לפתחו, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 20 7. מפי האסיר שמענו שהוא מבקש ללכת לביתו ולא מתכוון לחזור לכלא. ספק אם ניתן לראות
21 בדברים מינוריים אלו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא
22 יחזור על מעשיו - אולם גם אם ניתן היה לראות בהם זאת, הרי שעל פי הפסיקה **"אין די באמירה**
23 **בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים"** כדי ללמד
24 שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה
25 [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 26 לא די בתשלום הקנס כדי ללמד על חרטה כנה ואמתית, אם כי מקובלת עלינו הטענה שיש בכך
27 כדי ללמד על לקיחת אחריות.
- 28 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- 29

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 11-18-11214 אסיר נ' מדינת ישראל

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים והעובדה שחלק מהעבירות בוצעו בהיותו קטין – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

מר ימין בכור,
חבר ועדה

גב' לינדה אביטון,
חברת ועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס